

Resolució 531/2019, de 19 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 444/2019

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Text refós dels acords sobre condicions de treball del personal.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Aquesta sol·licitud segurament hauria pogut ser inadmesa per diverses causes. Per començar, perquè no demana informació pública. També per la causa prevista per l'article 29.2 LTAIPBG, ja que allò sol·licitat és assimilable a la confecció d'un informe o dictamen. I també per la causa invocada per l'informe de la Diputació: fer un text refós de diversos acords i pactes és sens dubte una tasca que pot revestir una gran complexitat jurídica, motiu pel qual incorre en la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG, i l'alternativa oferta per la Diputació (accedir als diversos acords i pactes a través del web de transparència de l'entitat) encaixa perfectament en el previst per aquest precepte, quan indica que en els casos de concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat es pot facilitar la informació desglossada.

Paraules clau: Diputació. Sindicat. Personal. Reclamació contra inadmissió. Tasca complexa d'elaboració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 5 d'agost del 2019 entra a la GAIP la Reclamació 444/2019, presentada per una organització sindical contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 5 de juliol de 2019 la persona reclamant demana a la Diputació de Barcelona la informació següent: *d'acord amb la llei 19/2014 sol·licitem disposar d'un text refós actualitzat de l'acord de Condicions de la Diputació de Barcelona i dels Pactes que inclogui els drets del seu personal.*
3. El 31 de juliol de 2019 la Diputació de Barcelona notifica al sindicat reclamant la inadmissió de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2. Explica que el web de transparència de la Diputació publica els seus convenis, acords i pactes de naturalesa funcional, laboral i sindical, en compliment d'allò requerit per l'article 9.1.i LTAIPBG, i facilita l'enllaç per accedir-hi. Argumenta que la petició de refundre en un únic text tots els acords i pactes vigents suposa una petició de fer que no està emparada en el dret d'accés a la informació pública, que només empara l'accés a la informació

existent. Invoca l'article 29.1.b LTAIPBG, segons el qual és procedent inadmetre les sol·licituds d'informació pública si requereixen una tasca complexa d'elaboració o de reelaboració, cas en el qual es pot facilitar la informació desglossada, que és el que vindria fent la Diputació amb la publicació dels seus pactes i acords amb el personal al seu web de transparència.

4. La Reclamació presentada el 5 d'agost de 2019 indica que la Diputació de Barcelona hauria contestat la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 però no hauria lliurat la informació.
5. El 7 d'agost la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 9 d'agost la Comissió dirigeix un escrit a la persona reclamant per tal que esmeni els defectes observats en els documents aportats amb la Reclamació. En concret, demana a la persona reclamant que aporti una autorització conforme una tercera persona identificada pot presentar vàlidament la Reclamació en el seu nom.
7. El 13 d'agost la persona reclamant dona resposta a l'esmena formulada per la Comissió.
8. El 9 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe de la Diputació, que adjunta la resposta donada al sindicat reclamant indicada a l'antecedent 3.
9. El 9 de setembre de 2019 la GAIP trasllada la documentació anterior a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació

pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Inadmissibilitat de la sol·licitud d'informació.

La sol·licitud reproduïda per l'antecedent 2 no demana pròpiament informació pública, sinó una tasca de refosa actualitzada dels acords i pactes vigents entre la Diputació i el seu personal. Si el text refós actualitzat existís materialment quan es demana, llavors la sol·licitud seria certament d'informació pública. Però si no existeix (que és el cas, com es pot desprendre clarament de l'informe lliurat per la Diputació a la GAIP), llavors cal elaborar-lo expressament per satisfer la sol·licitud, i aquesta tasca desborda àmpliament el contingut del dret d'accés a la informació pública, que únicament empara la informació que està en poder de l'Administració, i el text refós sol·licitat no ho està.

Aquesta sol·licitud segurament hauria pogut ser inadmesa per diverses causes. Per començar, perquè no demana informació pública. També per la causa prevista per l'article 29.2 LTAIPBG, ja que allò sol·licitat és assimilable a la confecció d'un informe o dictamen. I també per la causa invocada per l'informe de la Diputació: fer un text refós de diversos acords i pactes és sens dubte una tasca que pot revestir una gran complexitat jurídica, motiu pel qual incorre en la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG, i l'alternativa oferta per la Diputació (accedir als diversos acords i pactes a través del web de transparència de l'entitat) encaixa perfectament en el previst per aquest precepte, quan indica que en els casos de concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat es pot facilitar la informació desglossada.

En conseqüència, cal considerar correcte jurídicament la resposta donada per la Diputació al sindicat reclamant, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de setembre de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 444/2019 perquè la inadmissió de la sol·licitud impugnada està justificada.
2. Finalitzar la Reclamació 444/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.